

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 85.075 van 3 februari 2000
in de zaak A. 83.166/VII-17.975.**

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaten Fr. & R. COEL,
kantoor houdende te MECHELEN,
Kardinaal Mercierplein 8

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van XXX nationaliteit, op 26 maart 1999 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 januari 1999 tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 30 november 1998 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, haar betekend op 1 februari 1999;

Gelet op de beschikking van 28 april 1999 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 2 december 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 14 januari 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat Th. DE GROOTE die, loco Advocaten Fr. & R. COEL verschijnt voor verzoekster, van Adjunct-adviseur P. DE BROCK, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoekster, van XXX nationaliteit, komt in België binnen op 2 september 1998 en verklaart zich op 4 september 1998 vluchteling. Tijdens het verhoor op de Dienst Vreemdelingenzaken maakt verzoekster gebruik van het A., met behulp van een tolk.

1.2. Op 30 november 1998 neemt de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van

verblijf met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. De bestreden beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 januari 1999 tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 30 november 1998 tot weigering van verblijf luidt als volgt :

"(...)

Betrokkene werd door het Commissariaat-generaal opgeroepen op 13 januari 1999. Zij bood zich niet aan doch legde een medisch attest en een schriftelijke verklaring neer.

Uit haar verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken dd. 20 oktober 1998 blijkt dat haar echtgenoot van XXX origine zou zijn. In 1989 zou hij omwille van zijn afkomst ontslagen zijn. In 1990 zou hij betrokkenes familienaam hebben overgenomen en zou de hele familie verhuisd zijn naar een ander(e) wijk in Y. In de lente van 1998 zouden betrokkene en haar echtgenoot te S., een stad aan de grens met G., een oude kennis hebben ontmoet. Hij zou betrokkene en haar echtgenoot bedreigd hebben omdat ze nog steeds in XXX waren. Op 15 juli 1998 zouden drie mannen betrokkenes echtgenoot thuis zijn komen halen en betrokkene hebben neergeslagen. Betrokkenes dochter, XXX, zou haar toen verzorgd hebben. Op 19 juli 1998 zou betrokkenes dochter dan met haar kind naar haar ouderlijk huis zijn teruggekeerd omdat haar echtgenoot haar het huis had uitgezet. Op 20 juli 1998 zou betrokkenes zoon, XXX, op straat geslagen zijn door betrokkenes schoonzoon en diens vrienden. Een buurman zou haar zoon naar haar broer V. hebben gebracht. Betrokkene zou dan met haar dochter en twee kleindochters naar V. zijn gegaan. De vriendin van betrokkenes zoon, I., zou thuis zijn gebleven. V. zou later I. zijn gaan halen doch zou vastgesteld hebben dat het huis in brand stond en dat I. met de ziekenwagen naar het hospitaal werd overgebracht. De volgende dag zou I. aan haar brandwonden zijn bezweken. Betrokkene en haar familie zouden nog een maand bij V. zijn gebleven. Betrokkene zou geen nieuws meer hebben ontvangen van haar echtgenoot. Op 25 augustus 1998 zouden ze XXX hebben verlaten. Op 4 september 1998 deed betrokkene, zonder in het bezit te zijn van enig identiteitsdocument, een asiel-aanvraag in België.

Er dient te worden opgemerkt dat een aantal tegenstrijdigheden tussen betrokkenes verklaringen en die van haar dochter, XXX en zoon, XXX, de geloofwaardigheid van haar relaas aantasten. Zo

verklaarde betrokkene op de Dienst Vreemdelingenzaken dat zij en haar echtgenoot de oude kennis te S. ontmoetten, terwijl haar zoon steeds beweerde dat dat gebeurde op de markt 'B.' te Y.

Verder stelde betrokkene dat haar dochter haar op 15 juli 1998 verzorgde, terwijl haar dochter beweerde haar moeder niet voor 19 juli 1998 te hebben gezien.

Ook stelde betrokkene dat haar zoon XXX op 20 juli 1998 werd aangevallen, terwijl hijzelf verklaarde (op het Commissariaat-generaal en op de Dienst Vreemdelingenzaken) dat het op 20 augustus 1998 gebeurde. Betrokkenes dochter XXX verklaarde op de Dienst Vreemdelingenzaken dat het op 20 juli 1998 gebeurde en op het Commissariaat-generaal dat het op 20 augustus 1998 gebeurde.

Tenslotte verklaarde betrokkene dat I. niet meeding naar V., terwijl haar dochter XXX op de Dienst Vreemdelingenzaken beweerde dat zij wel meeding (op het Commissariaat-generaal verklaarde deze laatste dan weer dat I. niet meeding naar V.).

Gezien de vele tegenstrijdigheden tussen de verklaringen van de familieleden, kan geen geloof worden gehecht aan hun relaas. Bijgevolg drong de noodzaak betrokkene op te roepen zich niet meer op.

Uit wat voorafgaat blijkt dat de aanvraag van betrokkene bedrieglijk is. Wat er ook van zij, betrokkene heeft niet aangetoond dat de gemachtigde van de Minister zijn appreciatiebevoegdheid heeft overschreden door haar het verblijf op het grondgebied te weigeren. In elk geval, de Commissaris-generaal ontwaart geen ernstige en aantoonbare gronden die laten geloven in een risico van schending van de Conventie van Genève in geval van verwijdering van betrokkene. Bijgevolg bevestigt de Commissaris-generaal de verblijfsweigering besloten door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 30 november 1998.

De Commissaris-generaal meent dat de betrokken vreemdeling in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat hij ontvlucht is, en waar, volgens zijn verklaring, zijn leven, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren."

1.4. Tevens dient er te worden opgemerkt dat de zoon en dochter van verzoekster eveneens een asielaanvraag indienden, die eveneens werd afgewezen en waarvoor er eveneens een schorsingsprocedure loopt bij de Raad van State, bekend onder de referentie G/A. 83.167/VII-17.976 en G/A. 83.560/VII-18.093.

2. Overwegende dat de exceptie van niet-ontvankelijkheid opgeworpen door de tweede verwerende partij niet kan worden aangenomen, omdat zij is belast met de uitvoering van de bestreden beslissing;

3. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende dat verzoekster in een enig middel de schending aanvoert van de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald de hoorplicht, doordat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, eens het Commissariaat-generaal een kandidaat vluchteling heeft uitgenodigd voor een gesprek en deze laatste heeft te kennen gegeven dat hij hierop wil ingaan maar door overmacht (medische redenen) verhinderd is, de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen weigeringsbeslissing kan nemen alvorens verzoekster effectief te hebben verhoord, terwijl uit het dossier zeer concreet blijkt dat verzoekster zou worden gehoord maar zich door overmacht onmogelijk kon verplaatsen en dat zij dit staaft met een medisch attest, dat verzoekster gehospitaliseerd was en chirurgisch een tumor diende te laten verwijderen uit haar borst zodat zij onmogelijk kon aanwezig zijn op het geplande verhoor en dit ook mededeelde, zodat de bestreden beslissing dan ook werd getroffen in strijd met de hoorplicht;

3.2. Overwegende dat, ook al is het principe van de rechten van verdediging niet toepasselijk op de

procedure van dringend beroep en ook al hoeft de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de kandidaat-vluchteling niet te horen, doch kan de Commissaris-generaal, als hij beslist om bij oproepingsbrief van 29 december 1998 verzoekster op te roepen voor een verhoor, en als deze door verzending van een medisch attest aantoonde dat zij in de onmogelijkheid verkeert om aanwezig te zijn, niet beslissen dat er geen noodzaak bestond om verzoekster op te roepen "gezien de vele tegenstrijdigheden tussen de verklaringen van de familieleden"; dat de noodzaak om gehoord te worden des te meer aanwezig is nu de bestreden weigeringsbeslissing louter steunt op tegenstrijdigheden die niet vatbaar zijn voor directe, eenvoudige constatacie; dat bovendien de verzending van het medisch attest doet blijken van de wens van verzoekster om gehoord te worden; dat het enig middel ernstig is;

Overwegende dat verzoekster met betrekking tot het moeilijk te herstellen ernstig nadeel op goede gronden doet gelden dat de bestreden beslissing, die dreigt te leiden tot een terugleiding, een moeilijk te herstellen ernstig nadeel uitmaakt;

4. Overwegende dat is voldaan aan de twee cumulatieve voorwaarden van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 januari 1999 tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 30 november 1998 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, haar betekend op 1 februari 1999.

Artikel 2.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op drie februari tweeduizend, door :

de HH. D. MOONS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
K. VANHOUTTE, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

D. MOONS.